

*Oplyste samfund fra Neale Donald Walsch bøger, i uddrag
skrevet af Erling S. Nielsen Kolind den 2023.*

Fra bog 4 Venskab med Gud

Du er trådt ind i den relative verden – det jeg kalder det relatives rige – for at erfare det, du ikke kan erfare i det absoluttes rige. Det du stræber efter at opleve, er hvem du i virkelig er.

I det absoluttes rige kan du vide dette, men du kan ikke erfare det. Din sjæls begær, er at kende sig selv gennem **erfaringen**. Grunden til at du ikke kan erfare noget aspekt af hvem du er i det absoluttes rige, er at i dette rige findes intet aspekt som du **ikke** er.

Det absolutte er netop – det **absolutte**. Alle Altets ting. Alfa og omega uden noget imellem. Der findes ikke grader af **"det absolutte"**. Grader af noget kan kun eksistere i det relatives verden.

Frihed er ikke menneskesjælens **mål**, men selve dens natur. Sjælen er fri af **natur**. Mangel på frihed er derfor en krænkelse af selve sjælens natur. I virkeligt oplyste samfund anerkendes friheden ikke som en ret, men som en kendsgerning. Den er noget som **er**, ikke noget som **gives**.

Den gave der hedder skabende energi, som gør det muligt at forme din virkelighed og frembringe dine erfaringer ved hjælp af tanker, ord og handlinger.

Jeg siger dig, der findes en guddommelig kraft i universet, og den udgøres af disse: skabende energi – mild visdom og ren kærlighed.

Tanker, ord og handlinger er skabelsens tre redskaber. Når du ved dette, kan du vælge at blive dine erfaringers årsag, frem for at være deres **virkning**.

Tanken er ikke den første årsag. Det er sand væren.... Væren er, tanken gør. Væren er hurtigere end gøren, og derfor er væren hurtigere end tænkning. Væren er den første årsag.... "tanken er skabende".... Din sande væren er det hele.

Det er væren som er skabende, frem for tanken som er skabende. Væren repræsenterer den hurtigste skabelsesmetode. Det er fordi det der er, findes lige nu.

Alle åndelige mestre er fra forstanden. Det vil sige, at de ikke bevidst tænker på hvad de er. **De er slet og ret. Det øjeblik hvor du tænker over det, kan du ikke være det. Du kan kun forsinke din væren, eller helt forsinke den.**

Intet i universet er adskilt fra noget andet. Intet er. Alt er det samme i varierende grader.

Jeres viden skab og teknologi har udviklet sig, men nu vil jeres **bevidsthed** udvikle sig. Og det vil være den største udvikling af alle, og den vil få alle jeres andre fremskridt til at se ubetydelige ud i sammenligning. Det **enogtyvende århundrede** vil blive opvågningens tid hvor I møder den indre skaber. Mange væsener vil erfare at være ét med Gud og med alt liv. **Det vil blive begyndelsen til det nye menneskes gyldne tidsalder, som skrevet står; det universelle menneskes tid, som er blevet beskrevet så udtrykfuldt af de mest indsigtfulde blandt jer.**

Vi skal holde op med at sige at "vores Gud er den bedste".

Ja det skal I. Men vil I? Det er spørgsmålet. Det vil kræver af jer at I opgiver jeres forestillinger om overlegenhed, som er den mest forførende idé mennesket nogensinde har haft.

Den har forført hele menneskeheden. Den har retfærdiggjort massenedslagtinger af medlemmer af jeres egen art, og alle andre arter af følende væsner på jeres klode.

Denne ene tanke, denne ene forestilling I har om at I på en eller anden måde er bedre end alle andre, er årsagen til al den smerte, al den lidelse, al den grusomhed, al den umenneskelighed I har påført hinanden.

Igen siger jeg: sæt en stopper for det, at føle sig bedre.

For dette er det nye evangelium. Der findes ingen herrerace. Der findes ingen største nation. Den sande religion findes ikke. Det rigtige politiske parti, det moralsk overlegne økonomiske system, eller den rette vej til himlen findes ikke.

Slet disse ideer fra jeres hukommelse. Fjern dem fra jeres erfaring. Udryd dem i jeres kultur. For det er delt-hedens og adskillelsens tanker, og I har slået ihjel i disse tankers navn. Kun den sandhed jeg giver jer her, vil frelse jer: **VI ER ALLE ÉT.**

Gå nu derfor ud og lær alle nationerne. Lær dem at hvad de gør mod en anden, gør de mod sig selv, og når de svigter en anden svigter de sig selv. Gør mod andre som I vil de skal gøre mod jer, for det bliver gjort mod jer!

Det eneste der står tilbage at diskutere, er om livet og Gud er samme ting. Og jeg siger dig, det er de. Selv en agnostiker – endog en ateist – kan erklære sig enig i, at der findes en kraft i universet som holder det hele sammen. Der findes også noget som **startede** det hele. Og hvis der findes noget som startede det hele, er der nødt til at være noget som eksisterede før universet, som I kender det, fandtes.

Universet begyndte ikke med ét at eksistere ud af den blå luft. Og selv om det gjorde, er "den blå luft" noget.

Men jeg siger dig: I har alle ansvaret for hinanden. I er I sandhed jeres broders vogter. Og når I forstår dette, forsvinder al den menneskelige erfarings smerte, sorg og elendighed.

Så vil I skabe et nyt samfund baseret på det nye evangelium: **VI ER ALLE ÉT**, med støtte fra de centrale begreber: **opmærksomhed – ærlighed – ansvarlighed**. Der vil ikke være andre love, ingen andre regler eller forordninger. Der vil ikke være nogen lovgivning, og ikke behov for lovgivning. For I vil langt om længe have lært at **I ikke kan lovgive for moral**.

Timen for jeres opvågning er nær. Øjeblikket hvor I skal fornys, genskabes, er over jer. I står i begreb med at genskabe jer selv i den næste mest ophøjede version af den mest storslåede vision I nogensinde har haft af hvem I er.

Fra bog 3 Guddommelige samtaler Dialogen slutter

Årsagen til, at der er en forsinkelse mellem tanke og skabelse før I dør, og slet ingen forsinkelse efter I er døde, er; **Fordi I fungerer inden for tidens illusion**. Der er ingen forsinkelse mellem tanke og handling uden for kroppen, fordi I også er borte fra den parameter der hedder tid. **Som kun eksisterer i vores univers, og ikke i det åndelige univers**. Fænomenet "**tid**" er i virkeligheden en funktion af perspektivet. **Skabt af tyngdekraften. Sådan som Albert Einstein beskriver det i Relativitetsteorien**. I bruger dette perspektiv som et redskab til at udforske og undersøge jeres erfaringer meget grundigt ved at opdele dem i enkeltdele i stedet for en samlet begivenhed.

Livet er en samlet begivenhed, en kosmisk begivenhed der finder sted **lige nu**. Det foregår alt sammen. Overalt. Der er ingen "**tid**" ud over **nuet**. Der findes intet andet sted end "**her**". Her og nu er alt hvad der er.

Og når du **"dør"**, dør du slet ikke, men flytter simpelthen bevidstheden ind i det åndelige univers – hvor **"tid"** og **"rum"**, nu og da, før og efter ikke findes.

Gud/Altet har altid befundet sig i det guddommelige dilemma. Som Gud/ Altet løste med skabelsen af det som ikke var Gud/Altet (**eller som troede det ikke var det**). Gud/Altet gav – og giver igen, hvert eneste øjeblik – en del af sig selv til den mindre erfaring af ikke at kende sig selv, så resten af sig selv kan kende sig selv som hvem og hvad det virkelig er. **Dette er relativiteten, en forudsætning for at noget kan skabes. Relativitet; det at noget må betragtes eller bedømmes i forhold til noget andet. Som lys til mørke. Som kærlighed til frygt. Som varme til kulde. Osv.**

1. Al tanke er energi.
2. Alle ting er i bevægelse.
3. Al tid er nu.

Et menneske der virkelig besidder psykiske evner – som har viet sit liv til udvikling og brug af denne gave – ved at man aldrig må gribe ind i en andens frie vilje, aldrig må trænge ind i andres tanker og aldrig krænke et andet menneskes psykiske rum. Det den ægte klarsynede altid undgår, er at påtvinge en anden sin vilje. Hun findes for at tjene.

Da jeg skabte jer, gjorde jeg det ikke så I kun kunne leve et enkelt liv – en uendelig lille brøkdel af en periode set i forhold til universets alder – begå de fejltagelser I uundgåeligt måtte begå, og så håbe det bedste til slut. Jeg har forsøgt at forestille mig den opsætning, men jeg har aldrig kunnet regne ud hvad ideen med det kunne være. I har heller aldrig kunnet regne det ud. Derfor har I hele tiden været nødt til at sige ting som: **"Herrens veje er uransagelige når han udfører sine underfulde gerninger." Nej. Selvfølgelig ikke. Hvorfor skulle de være det?** Men mine veje er ikke uransagelige. Alt hvad jeg gør, er der en grund til, og den er helt indlysende. Jeg har forklaret hvor for jeg har skabt jer, og formålet med jeres liv, mange gange i denne trilogi.

Reinkarnation passer som fod i hose til det formål, som går ud på at jeg skaber og erfarer hvem jeg er gennem jer, liv efter liv, og gennem de millioner af andre bevidste skabninger som jeg har anbragt i universet. **Så er der liv på andre kloder?**

Selvfølgelig er der det. Tror du virkelig at I er alene i dette gigantiske univers? Det vender vi tilbage til senere...

Jeg har allerede forklaret hvad der sker der efter det, I kalder døden.

Jeres kloder er end ikke så udviklet som en børnehave. I er i vuggestue.

Lad mig sige det helt klart. Hvis du vil have en målestok for, om noget er godt for menneskeheden eller ej, skal du blot stille det enkle spørgsmål:

Hvad ville der ske hvis alle gjorde sådan?

Det er en meget simpel målestok, og den er helt nøjagtig. Hvis alle gør noget bestemt og resultatet er til menneskehedens klare fordel, er dette **"udviklet"**. Hvis det, at alle gjorde det, ville føre til en katastrofe for menneskeheden, er det ikke **"ophøjet"** og ikke anbefalelsesværdigt.

Alt er vibration. Det du kalder liv (**du kunne lige så godt kalde det Gud/Altet**), er ren energi. Den energi vibrerer konstant altid. Den bevæger sig i bølger.

Bølgerne vibrerer med forskellig hastighed og frembringer forskellige grader af tæthed, eller lys. Videre frembringer det hvad du vil kalde forskellige **"virkninger"** i den fysiske verden – i virkeligheden forskellige fysiske genstande. Men skønt genstandene er forskellige og adskilte, er den energi som frembringer dem, nøjagtig den samme.

Faktisk løber energien sammen på en særlig måde for at **danne** disse genstande.

Når energipartikler slutter sig sammen for at frembringe fysiske genstande, bliver de meget koncentrerede. Maset sammen. Skubbet sammen. De begynder at **"se ud som"** og tilmed at **"føles som"** særskilte enheder. Det vil sige at de begynder at fremtræde som **"adskilt", "forskellig"** fra al anden energi. Men det er alt sammen den samme energi der **opfører sig forskelligt**. **Det er det, videnskaben arbejder med at forstå i kvantemekanikken**. Energien forsvinder aldrig fuldstændig, for det kan den ikke. Den udgør det alting er skabt af. Den er alt hvad der er. Men den kan blive meget, meget fortyndet, meget subtil – så den næsten "ikke er" der.

Vi er alle gjort af **samme stof**. Vi er alle af den samme energi der er løbet sammen og komprimeret på forskellige måder for at frembringe forskellige former og materier. Der er ingen **"substans"** i materien som sådan. Det vil sige at **stof ikke kan opstå** af sig selv. Jesus sagde, **"Uden Faderen er jeg intet"**. **Alttings fader er den rene tanke. Det er livsenergien**. Det er hvad I har valgt at kalde fuldkommen kærlighed. Det er guden og gudinden, alfa og omega, begyndelsen og enden. Det er Altet-i-Altet, den ubevægede bevæger, **urkilden**. Det er det I har forsøgt at forstå fra tidernes morgen. Det store mysterium, den uendelige gåde, den evige sandhed.

Vi er kun én, og det er **HVAD DU ER. - En dikotomi**.

Hvor mange sjæle findes der? En. Den ene energi som er al energi individualiserer sig i mange forskellige dele. Ja, der er et konstant antal. Ja, det er et foranderligt antal. Ja, det er et uendeligt antal. Ja, jeg har skabt nye sjæle og jeg har ikke skabt nye sjæle.

Det er vanskeligt at forstå det uendelige ud fra et endeligt perspektiv. Fordi dette implicerer eksistensen af en realitet som kaldes **tid**. I virkeligheden findes den realitet ikke. Der findes kun ét øjeblik, og det er **nuets** evige øjeblik. Alt hvad der nogensinde er sket og vil ske, sker **nu** i dette øjeblik. Intet er sket **"før"** fordi der ikke findes noget **"før"**. Intet vil ske **"senere"** fordi der ikke findes noget **"senere"**. Det sker altid kun lige **nu**. I den tingenes orden der hedder **lige nu**, er jeg under konstant forandring. Det antal måder hvorpå jeg **"individualisere"** (*overføre noget alment på det enkelte særlige tilfælde*), er derfor **altid forskellige, og altid det samme**. Givet at der kun findes **nu**, er antallet af sjæle altid konstant.

Eftersom jeg altid er under forandring, er antallet af sjæle uendeligt. Men på ethvert givet **"punkt i tid"** synes det at være endeligt. Og ja, der findes **"nye sjæle"** i den forstand at de efter at have nået den højeste bevidsthed og have været forenet med den højeste virkelighed, har givet sig selv lov til at **"glemme"** alt og **"begynde forfra"** – de har besluttet sig til at bevæger sig hen til et nyt sted på **det kosmiske hjul**, og nogle har valgt at blive **"unge sjæle"** igen.

Alligevel er alle sjæle en del af den oprindelige sending, eftersom de alle bliver skabt (**blev skabt, vil blive skabt**) i **nuets** eneste øjeblik. Så antallet er endeligt og uendeligt, foranderligt og uforanderligt, alt efter hvordan du ønsker det.

Fordi dette er kendetegnet for den højeste virkelighed, kaldes jeg ofte den **ubevægelige bevæger**. Jeg er **det** som er i **evig bevægelse** og **aldrig i bevægelse**. Som altid **forandrer sig** og **aldrig forandrer sig**. **Intet er absolut**, når det gælder mig, medmindre det **er absolut**.

Et energilegeme (**det vil sige en del af mig**) kan opfatte sig selv som **"ung"** eller **"gammel"** afhængig af, hvad det vælger, når det har opnået den højeste bevidsthed. Når sjælene vender tilbage til **det kosmiske hjul** er der nogle af dem som vælger at være gamle sjæle, og nogle der vælger at **være "unge"**. Og hvis den oplevelse der hedder **"ung"** ikke fandtes, gjorde den oplevelse der hedder **"gammel"** det heller ikke. Så nogle sjæle har **"frivilligt valgt"** at hedde **"unge"**, og

nogle at hedde **"gamle"**, så at den ene sjæl som i virkeligheden er alt hvad der er, kunne kende sig selv fuldstændigt.

Alle menneskelige konventioner og konstruktioner er fejlagtige i det omfang de ikke er ubegrænsede, evige og frie.

En ting er kun behæftet med fejl, hvis den ikke fungerer efter hensigten. Hvad du end har opbygget i livet og i det menneskelige samfund, som ikke tjener dit formål med at blive menneske, er behæftet med fejl. Det er fejlkonstrueret.

Når alle i din race føres frem til og har nået mesterniveauet, vil racen som helhed (**for din race er en helhed**) med lethed bevæge sig gennem tid og rum (**så behersker I fysikkens love som I forstår dem**), og I vil forsøge at hjælpe dem der tilhører andre racer og andre civilisationer, med at nå mester niveauet.

Findes der liv på andre kloder?

Atter en gang, ja, selvfølgelig. **Er disse civilisationer mere udviklede?** Nogle af dem ja. **På hvilken måde?** På enhver måde. Teknologisk. Politisk. Socialt. Åndeligt. Fysisk. Og psykologisk.

Teknologisk er de fleste andre civilisationer langt forud for jer. Nogle er bagud i forhold til jer, så at sige, men det er ikke mange. **De fleste er langt forud for jer.** For eksempel vejret. Det virker ikke som om I har kontrol over det. (**I kan ikke engang forudsige det præcist!**). Derfor er I undergivet dets luner. Det er de fleste verdener ikke. Væsnerne på de fleste kloder kan for eksempel kontrollere den lokale temperatur. En klodes temperatur er resultatet af dens afstand fra solen, dens atmosfære og så videre. De ting fastlægger parametrene. Inden for disse parametre kan man gøre noget. Ved at kontrollere omgivelserne. Ved at skabe, eller undlade at skabe, visse betingelser i atmosfæren. Du må forstå, at det ikke alene er et spørgsmål om hvor du befinder dig i forhold til en sol, men hvad du anbringer **mellem** dig selv og den sol.

I har anbragt nogle af de mest farlige ting i jeres atmosfære – og fjernet nogle af de vigtigste. Alligevel fornægter I det. Det vil sige at de fleste af jer ikke vil indrømme det. Selv når de bedste hjerner blandt jer kommer med bevis hinsides enhver tvivl for den skade I forvolder, vil I ikke anerkende det. I kalder de bedste hjerner blandt jer for vanvittige, og siger at I ved bedre.

Og jeres hovedinteresse er jer selv. Ethvert bevis, uanset hvor videnskabeligt det er, uanset hvor overbevisende det vitterligt er, bliver afvist hvis det krænker jeres personlige interesser.

I andre kulturer og andre samfund på forskellige kloder, defineres **"egeninteresse"** meget mere rummeligt end i jeres verden. Det står helt klart for oplyste væsener at det der skader den ene, skader de mange og at det der gavner de få, **skal** blive til gavn for de mange, hvis det ikke skal ende med ikke at gavne nogen.

På jeres klode er det lige modsat. Det der skader den enkelte, ser de mange stort på, og det der er til fordel for de få fornægter de mange. Det er fordi jeres definition af egeninteresse er meget snæver, idet den knap nok når ud over individet til dem han elsker – og til dem kun når de gør som han siger. Du og alle de andre er ét – og det er et vidensniveau I ikke har nået endnu.

Man kan ikke have en avanceret teknologi uden avanceret tænkning. **Avanceret teknologi uden avanceret tænkning skaber ikke fremskridt, men død.** I har allerede oplevet dette på jeres klode, og I er tæt på at opleve det igen. Jeg siger jer at én gang før på jeres klode nåede I de højder – faktisk ud over de højder – I langsomt er ved at nærme jer nu. **I havde en civilisation på Jorden som var mere fremskreden end den der findes i dag.** Og den ødelagde sig selv. Ikke alene ødelagde den sig selv, den var også lige ved at ødelægge alt andet. Det skete fordi den ikke vidste

hvordan de skulle håndtere den teknologi den selv havde udviklet. Den teknologiske udvikling var så langt forud for dens åndelige udvikling at den endte med at udråbe teknologien til Gud. Menneskene tilbød teknologien og alt hvad den kunne skabe og bringe. Og derfor fik de alt hvad deres utæmmede teknologi bragte med sig – det vil sige utæmmede ødelæggelse. De gjorde bogstaveligt talt en ende på deres verden.

Er alt det sket her på jorden. JA. – Er der tale om den tabte by i Atlantis? Det er hvad nogen af jer har kaldt det. Og Lemurien? Landet Mu? Det er også en del af jeres mytologi.

Der findes tusindvis af avancerede civilisationer i universet, og der findes andre kulturer som er mere primitive end jeres. Det der betegner en civilisation som enten primitiv eller avanceret, er i hvilket omfang den realiserer sine egne højeste indsigter. Det er noget andet end det I tror på.

I tror at et samfund kaldes primitivt eller avanceret på grundlag af hvor ophøjet dets indsigter er. Men hvad nytter avancerede indsigter hvis I ikke fører dem ud i livet?

Svaret er, at de overhovedet ingen nytte er til. De er faktisk farlige. Kendetegnet på et primitivt samfund er at alle kalder regression (*tilbagegang*) for fremskridt. Jeres samfund har bevæget sig baglæns ikke fremad. Store dele af jeres samfund har bevæget sig baglæns ikke fremad. Store dele af jeres verden udviste mere medfølelse for halvfjerds år siden end den gør i dag.

Som jeg sagde, er det ikke første gang jeres civilisation har været på afgrundens rand. Jeg ønsker at gentage det, fordi **det er vigtigt at I hører dette.** En gang tidligere på jeres klode har den teknologi I udviklede, været langt mere avanceret end jeres evne til at anvende den ansvarligt. I er ved at nærme jer det samme punkt i menneskets historie igen. **Det er af vital betydning at I forstår dette.** Jeres nuværende teknologi truer med at overgå jeres evne til at anvende den klogt.

Jeres samfund er på nippet til at blive resultatet af jeres teknologi, i stedet for at jeres teknologi er et resultat af jeres samfund. **Det afgørende spørgsmål drejer sig om balancen mellem teknologi og kosmologi – alt livs kosmologi. Universet er selv et stykke teknologi. Det er den mest fabelagtige teknologi. Den fungerer perfekt. Alt af sig selv. Men først når du bevæger dig derind og begynder at rode med universelle love og principper, risikerer du at forbryde dig mod disse lov.**

Dette er skrevet i 1998 af Neale Donald Walsch. I skrivende stund december 2017, har de største videnskabsmænd advaret og advare konstant mod skabelsen af kunstig intelligens, vi ikke kan kontrollere. Læs om dette på "Videnskabens Verden", på min PC.

Vi er en race af væsener som i enestående grad er ude af stand til at kontrollere os selv.

Og gør I det ikke af med jer selv via jeres nukleare galskab, ødelægger I verden gennem et miljømæssigt selvmord. I er i gang med at afvikle jeres hjemlige klodes økosystem, og I bliver ved med at sige, at, det er I ikke.

Og som om det ikke var tilstrækkeligt, så fuser I med selve livets biokemi. Kloning og genetisk manipulation som I ikke udfører med tilstrækkelig omhu til at det kan gavne jeres art, men i stedet truer med at gøre den til den største ulykke nogensinde. Hvis I ikke passer på, vil I få de nukleare og miljømæssige trusler til at ligne barnemad. Ved at udvikle medikamenter til at gøre det arbejde jeres kroppe skulle udføre, har I skabt virustyper der er så modstandsdygtige at de er i stand til at udslette hele jer som art.

Det er den ellefte time. Hvis I ikke passer på, vil jeres egen teknologi – det der blev skabt for at tjene jer – slå jer ihjel. Jeg har allerede fortalt at der findes hundredvis af bøger om dette emne. Hold op med at lade hånt om dem. Læs dem. Handl efter dem. Få andre til at vågen op til dem. **Start en revolution. Gør det til en evolutionsrevolution.**

Det første ledende princip i en fremskreden civilisation er enhed. Anerkend at I er det, og at alt liv er helligt. Og det vi derfor finder i alle ophøjede samfund, er at man ikke under nogen omstændigheder med vilje tager livet af en anden fra ens egen art mod vedkommendes vilje.

De højt udviklede væsener deles om **alt**. Med **alle**. Intet væsen mangler noget. Alle naturrigdomme i deres verden, fra deres omgivelser, deles ligeligt og fordeles blandt alle.

En nation eller en gruppe eller en kultur kan ikke tænkes at **"eje"** en naturlig ressource, blot fordi de bor på det fysiske sted hvor den ressource findes. Kloden (**eller de kloder**) som en gruppe arter kalder **"hjem"**, ses som tilhørende alle – alle arter i det system. Faktisk opfattes **selve** kloden eller gruppen af kloder som et **"system"**. De ses som et helt system, ikke som en gruppe små dele eller elementer af hvilke man vilkårligt kan fjerne, decimere eller udslette en, uden skade på systemet som helhed. **Det er større end kun økologien** – det udgøres af forholdet mellem klodens natur rigdomme og dens indbygger. **Det betyder, reguleret antal af fødsler og ikke uhæmmet vækst og overbefolkning, som på Jorden.** Det er også **indbyggernes** forhold til sig selv, til hinanden og til omgivelserne. **Det er samspillet mellem alle arter af liv.**

Man er klar over at **artssystemet** støtter alt liv, og **hvert eneste** væsen optimalt. Det at man ikke vil gøre noget der kan skade artssystemet, er derfor et **udsagn om at hvert enkelt væsen er betydningsfuldt**. Det er et spørgsmål om proportioner og balance. Højt udviklede væsener har en dyb forståelse af at alt levende inden for det vi her har valgt at kalde **artssystemet**, har behov som skal opfyldes, hvis de fysiske former som både skaber og opretholder systemet skal overleve.

De forstår også at ikke alle disse behov er de samme, eller ens, med hensyn til hvilke krav de stiller til selve systemet. Et højt udviklet væsen, oplever **"personlig ejendomsret"** på den måde at han har et **personligt ansvar** for alle gode ting der sorterer under ham / eller hende. Et højt udviklet væsen forvalter **"værdifuld ejendom."** Et højt udviklet væsen er **forvalter** ikke **ejer**.

Det er den samme tankegang, den oprindelige indfødte befolkning i Amerika, indianerne havde før den hvide mand ankom til kontinentet.

Læs her "Høvding Seattle" "Vi er en del af Jorden."

Den smukkeste tale om det smukkeste vi har.

"Det er livets slutning og overlevelsens begyndelse."

Høvding Seattle, 1854

Høvding Seattles tale til den amerikanske præsident er et smukt forsvar for den natur vi alle er en del af. Med smerte forudså han den miljøkatastrofe, vi hvide har frembragt. Og han taler om vores verdens undergang i et mægtigt lysglimt – forudset 90 år før atombomben kom til verden.

Men Seattles tale er først og fremmest en hyldest til menneskehedens største gave: den uberørte jordklode... En af høvding Seattles barske pointer er, at både røde og den hvide stamme vil dø – derfor er **"vi måske alligevel brødre, når det kommer til stykket."** Men inden det kommer så vidt, **må** vi lytte til den vise høvding:

"Hvis vi sælger jer vort land, så elsk det, som vi elsker det. Tag vare på det, som vi tog vare på det. Behold det i erindringen om landet, som det var, da I tog det. Og pas med al jeres styrke, ånd og hjerte på det for jeres børn."

Efterhånden som I har udviklet jer, forstår I mere og mere at I kan i virkeligheden ikke eje noget – mindst af alt jeres ægtefælle og børn. Men mange af jer klynger jer stadig til forestillingen om at I kan eje jord og alt hvad der er på den, under den og over den. **(Ja, I taler tilmed om "luftrettigheder"!)** I modsætning hertil har universets højt udviklede væsener, en dyb forståelse for, at den fysiske klode under deres fødder ikke er noget enkelt blandt dem kan eje – selv om

et individuelt højt udviklet væsen via sit samfunds mekanismer kan tildeles en jordparcel, han eller hun har ansvaret for. Hvis hun forvalter jorden godt, kan hun få lov til (**blive bedt om**) at lade forvaltningsrettigheden gå videre til sine børn, og de til deres. Men hvis enten han eller hendes afkom på noget tidspunkt viser sig uegnede til at forvalte jorden, fortsætte de ikke med at have den under deres opsyn. **Hvis vi gjorde det samme på Jorden, ville hele naturens, og menneskets overlevelses chance forbedres væsentligt.** I en højt udviklet kultur vil et "**selskab**" som I kalder det aldrig få lov til at lægge jorden øde af profit hensyn, for man har en klar forståelse af at livskvaliteten hos netop de mennesker som ejer eller arbejder for selskabet, ødelægges uigenkaldeligt. Hvilken fortjeneste er der i det?

Højt udviklede væsener lever også meget længere, mange gange længere. I nogle højt udviklede samfund lever væsenerne evigt - eller så længe de vælger at forblive i en fysisk skikkelse. Så i højt udviklede samfund lever enkeltvæsener længe nok til at opleve de langsigtede følger af deres handlinger. Grunden til det er, for det første fordi de ikke **forurener** luften, vandet og jorden.

De anbringer for eksempel ikke kemikalier i jorden, som derefter optages af planter og dyr og føres ind i kroppen når man spiser disse planter og dyr. En højt udviklet ville aldrig drømme om at spise et dyr, end mindre fylde jorden og de planter, som dyret æder med kemikalier, derefter fylde dyret selv med kemikalier og **derefter** spise det. En højt udviklet ville helt korrekt bedømme en sådan handle måde som selvmorderisk.

Så højt udviklede forurener ikke miljøet, atmosfæren og deres egne fysiske kroppe, på samme måde som mennesker. Jeres kroppe er ophøjede skabninger som er skabt til at "**holde**" uendeligt meget længere end I giver dem lov til. Fordi I spiser gift. Nogle af jer drikker gift. Der er endda nogle af jer som ryger gift. Et højt udviklet væsen finder den form for adfærd uforståelig. Hun kan ikke forestille sig, hvorfor I med fuldt overlæg kan fylde jeres kroppe med stoffer, som I ved ikke kan gavne jer.

Højt udviklede væsener udviser også en anden psykologisk adfærd som ligeledes virker livsforlængende. En højt udviklet bekymrer sig aldrig – og ville end ikke forstå det menneskelige begreb "**bekymring**" eller "**stress**". Ej heller ville en højt udviklet "**hade, føle raseri, eller jealousy,**" eller panik. Derfor skaber en højt udviklet ikke biokemiske reaktioner i deres egen krop, som slider den ned og ødelægger den.

En højt udviklet oplever **livet i kroppen** som en nydelse, og hun kan ikke forestille sig at gøre noget som hun **på forhånd ved** kan begrænse eller afbryde det, eller gøre det ubehageligt.

I højt udviklede kulturer vil man aldrig bede væsener om at gøre noget de har vist sig uegnede til at gøre. Fordi man har iagttaget ham, og fundet han uegnede til at gøre det.

Derfor ville et væsen i en højt udviklet kultur for eksempel aldrig insistere på at opdrage børn, hvis dette væsen konsekvent over for sig selv viste **manglende evner til at gøre det**. Det er derfor børn ikke opdrager børn i højt udviklede kulturer. Afkommet overgives til de ældre så de kan opdrage det. Det betyder ikke at små børn flås ud af armene på dem der gav dem livet, og overlades til helt fremmede med henblik på deres opdragelse. Sådan foregår det ikke.

I disse kulturer lever de ældre tæt sammen med de unge. De bliver ikke skaffet af vejen så de må leve alene. De bliver ikke overset og overladt til at udforme resten af deres skæbne selv.

De æres og agtes og lever i tæt samhørighed med de øvrige som en del af et kærligt og omsorgsfuldt samfund i bevægelse. Når den nye generation kommer til verden, er de ældre på stedet, lige i hjertet af det samfund og den familie, og deres opdagelse af børnene føles lige så naturligt som det i jeres samfund føles naturligt at forældrene gør det.

Forskellen er at skønt de altid ved hvem deres "**forældre**" er – i deres sprog ville det den nærmeste betegnelse være "**livgiverne**" – behøver disse børn ikke at lære livets grundlæggende

kendsgerninger at kende gennem væsener som **stadig selv er i færd med at lære livets grundlæggende kendsgerninger at kende.**

Hvis det var meningen at dem der føder børnene også skulle opdrage dem, ville det ikke være muligt at føde børn før I var halvtreds.

Planen var at børnefødsler skulle være en aktivitet for de unge hvis kroppe er veludviklede og stærke. Børneopdragelsen skulle være en aktivitet de ældre tog sig af, fordi deres bevidsthed er veludviklet og stærk. Det er de ældste som kender sandheden og livet. Ved hvad der er vigtigt og hvad der ikke er. Hvad der virkelig menes med udtryk som integritet, ærlighed, loyalitet, venskab og kærlighed.

I højt udviklede samfund er det de ældre som organiserer og superviserer læreprocesser, og det er også dem der sørger for husly, føde og omsorg til børnene. Afkommet opdrages i et miljø af visdom og kærlighed, stor tålmodighed og dyb forståelse. De unge som gav dem livet, er sædvanligvis på farten hvor de møder de udfordringer og oplever de glæder som hører de unge til. De kan tilbringe så meget tid sammen med deres børn som de ønsker. De kan endda bo i de ældres bolig sammen med børnene og være sammen med dem i **"hjemlige"** omgivelser, hvor børnene oplever at de hører til.

Det er alt sammen en meget harmonisk og integreret oplevelse. Men det er de ældre som står for opdragelsen og har ansvaret. Og det er en ære, for på de ældre, hviler ansvaret for hele artens fremtid. Og i højt udviklede væseners samfund skønner man, at det er mere end man kan lægge på unge skuldre. Jeg har været inde på dette tidligere da vi talte om hvordan man opdrager børn på jeres klode, og hvordan I kan forandre det.

En højt udviklet føler ikke skyld eller skam. Fordi skyld og skam er følelser som påtvinges et individ udefra. Så kan de vende det indad, ingen tvivl om det, men oprindeligt påtvinges de udefra. **Altid.** Intet guddommeligt væsen (**alle væsener er guddommelige**) oplever **nogensinde** sig selv, eller noget det gør, som **"skamfuldt"** eller **"skyldigt"** før nogen uden for det selv betegner det således. Føler et barn i jeres kultur skam over sine **"toiletvaner"**? Selvfølgelig ikke. Ikke før I lærer barnet dette. Føler et barn **"skyld"** over at fornøje sig ved at røre ved sine køns organer? Selvfølgelig ikke. Ikke før I **lærer** det at føle skyld. **Ja, skammen kommer fra religionerne. På grund af deres selvpåførte sex forskrækkelse.**

En kulturs udviklingsniveau kan aflæses af til hvilken grad den betegner væsener eller handlinger "skyldige" eller "skamfulde".

De højtudviklede samfund konkurrerer ikke. De forstår at når én taber, taber alle. Derfor skaber de ikke sport og lege som lærer børn (**og fastholder voksne i**) den udsædvanlige tanke, at det er **underholdende** at nogen **"vinder"** men ethvert begavet fjols, kan gøre ting støre og mere komplekse – et modsatte kræver et geni!

Forskellen mellem menneskelige kulturer og de højt udviklede kulturer, er at højt udviklede væsener;

1. Iagttager uhildet (**neutralt**)
2. Kommunikerer sandfærdigt

De kan se **"hvad der virker"** og siger **"hvordan det er"**.

Der er en anden mindre, men afgørende forandring som ville forbedre livet på jeres klode umådeligt. Og det er, for resten, ikke et spørgsmål om moral. Der er ingen **"moraliske imperativer"** (**bydende, bindende**) i et højt udviklet samfund, og det ville være et begreb de fandt lige så forvirrende som det at lyve. Det er simpelt hen et spørgsmål om **hvad der fungerer, hvad der er gavnligt.**

Debatten om moral i højt udviklede kulturer, går altid på, hvad der i et samfund – hvad der fungerer for og gavner alle – ikke det mennesker ville kalde **"rigtigt"** og **"forkert"**.

Og da slet ikke efter religionernes tåbelige dumheder på vores klode.

For at sammenfatte udformningen af livet i højt udviklede samfund:

Væsenerne lever i små grupper, eller hvad I ville kalde små plansamfund. Disse grupper er ikke yderligere organiseret i byer, stater eller nationer, men hver spiller sammen med de andre på basis af indbyrdes lighed.

Der findes ingen regeringer som I ville forstå dem, og ingen love. Der er råd og konklaver. **(forsamlinger)** normalt bestående af ældre. Og tingende foregår efter hvad der i jeres sprog bedst kan udtrykkes som **"fælles overenskomst"**. Den er reduceret til en treleddet kode: **Bevidsthed, ærlighed, ansvar.**

Højt udviklede væsener har for længst besluttet at det er sådan de vælger at leve sammen. De har ikke foretaget dette valg grundlag af en moralsk struktur eller åndelig åbenbaring som et andet væsen eller en anden gruppe har modtaget, men derimod på basis af simpel iagttagelse af hvad er hvordan der er og hvad der virker.

Var Jesus et "rumvæsen"?

I er alle **"rumvæsener"**. I er ikke indfødte på den klode I nu kalder jeres hjem. Det **"genetiske materiale"** I består af, blev anbragt på jeres klode med overlæg. Det var ikke tilfældigt at det **"dukkede op"**. De elementer som danner jeres livsform, er ikke opstået tilfældigt gennem et biologisk lykketræf. Der var en plan involveret. Der foregår noget meget større her. Forestiller du dig, at de over en milliard biokemiske reaktioner det har krævet at få livet, som I kender det, til at opstå på jeres klode, alle indtraf tilfældigt? Ser du det blot som resultatet af en tilfældig kæde af vilkårlige begivenheder der på lykke og fromme leder til et godt resultat?

Spørgsmål: Hvad nu når en person beder en anden – en læge eller et elsket menneske – om at hjælpe sig med at gøre en ende på livet?

Du taler om **eutanasi**, som er noget helt andet. Det er, når en person indser, at hans eller hendes liv allerede er forbi rent praktisk, og der ikke er andet tilbage at opleve end ubønhørlig fysisk smerte eller totalt tab af værdighed i processen med at dø.

Eutanasi kan ikke sidestilles med selvmord. Mennesker, som overvejer selvmord midt i et aktivt og relativt sundt liv, træffer en beslutning af en meget speciel art. Mennesker, som gør en ende på et liv, der alligevel meget snart er slut efter alle lægevidenskabelige tegn at dømmes, træffer en beslutning af en helt anden art. De, der klart ud fra lægelige vurderinger kan se, at deres fysiske liv næsten er forbi, kan vælge at spørge: **"Er det nødvendigt at lide denne sidste smerte og opleve denne manglende værdighed?"** Hver sjæl vil have et svar, som er det rette for den, og ingen sjæl kan svare forkert på dette spørgsmål – for der findes ikke noget **"forkert"** svar.